

1970-10-29

AFSENDER

Niels Ferlov

MODTAGER

Sonja Ferlov Mancoba

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev.

Generel kommentar:

Ernest Mancoba og Jan Groth
udstillede sammen på Rødovre
Gymnasium i 1969.

Afsendersted:

København

Modtagersted:

Paris

Omtalte personer:

Hanne

Fergo

Inger Ferlov

Jan Groth

Christine Harttung

Ernest Mancoba

Grete van Hauen

Omtalte værker:

Sonja Ferlov Mancoba, Élan vers
l'avenir, 1965-79.

Arkivplacering:

Ferlov Mancoba arkivet.

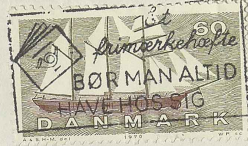
DOKUMENTINDHOLD

Niels Ferlov skriver til Sonja Ferlov Mancoba, at hun har ret i, hvad hun skrev til ham i foråret: at vi mennesker analyserer, men har svært ved at se helhederne. Han oplever det samme i sit liv, skriver han. Han fortæller, at de på skolen var meget glade for udstillingen med Ernest Mancoba og Jan Groth, og at han glæder sig over hendes skulptur, hver gang han ser den. Endvidere fortæller han, hvordan det går med familien.

OMTALTE VÆRKER

Élan vers l'avenir (Livsmød), 1966, (kat. 66, 2003), opstillet Rødovre Gymnasium 1969.

153

Mrs. Sonje Perlov Mancola
153 rue du Chateau
Paris 14^e
Frankrig

Niels Fjell
Hendriksholms Boul. 30
DK-2610 Rødovre
Denmark

La to postale

Boldstein

29. 10. 76

Kære Tonje

Jr vil begynde med en hjertelig lykønskning til din fødselsdag i overmorgen. Måske naar den dig, måske kommer den først mandag, men det er jo heller ikke saa vigtigt. Kendt jeg dig ret længe du ikke saa stor vægt paa dagen. Men det er jo ganske sjældt vi bliver saa gamle.

Selv om : j' synes nok ikke :

2
i det sidste års tid at jⁱ er kommet
lidt udenfor. Jⁱ har det egentlig
meget godt, blot klapper jⁱ under-
tiden lidt sammen af træthed,
skønt mit reelle arbejde ikke er
overvældende. Men jⁱ synes ikke me-
re jⁱ udretter noget, i hvert fald ikke
det som jⁱ egentlig er til. Jⁱ har
i år kun 5 undervisningstimer, og
alligevel går det meste af skole-
dagen med at sidde til bords i
samtale, tale i telefon, tale med
mennesker, tale til mennesker osv.
Det bliver ikke lettere efterhånden
som årene går.

Da du skrev i dit brev i marto-
som jⁱ burde have bewaret for meget
lange siden - om at vi disackerer og
analyserer men her ser vi snart vel
at fatte helheden, rækker ser præ-
cist netop min tilværelse. Jⁱ føler

3
nig psykisk i sig for sig meget rolig
og normalt, men måske netop for
normalt til at se igennem, for
overblik. J interesserer sig for koo
ting og vil gerne se det hele, og
måske derfor ser lidt.

En af skovværterne ved at have
levet et langt liv er også at man
efterskanden får så mange venner
at man bruger en for-
færdig mere tid på at holde
kontakterne ved lige. Og det er jo
godt ikke at være ensom.

Na f.eks. i går aften var j hos
min alderdom 89-årige lærerinde
frk. Torgo sammen med andre fra
vores klasse. Hun er faldet i
rask og arbejdende, og det er en op-
levelse at træffe både hende og de
andre. Men mærkeligt at konsta-
tere hvor unge vi i vores alder
gennemgik er for fremtiden. Og

4

Vi tror ogsaa vi, hvis vi lever 10 eller
20 Aar endnu, kommer til at opleve
ting som for de fleste af vor gene-
ration vil synes højt ubehagelige - selv
om det måske er vejen til noget
rigtigt. Men hvor mange mennesker,
og i hvor lang Tiden, har ~~mennesker~~
~~de~~ overhovedet levet i den forholds-
vis Trykkelstetstand vi i vort milieu
er opvokset i! Kunne vi ventse an-
det end at hele den Trykkel en-
gang næsten være forbi? Herligsomt
er vi jo egentlig færdt i det sidste
Aar eller to begyndt at forestå
at alting er under forvandling.

Det eneste der egentlig røft bekym-
rer os er hvordan ens børn og
børnebørn skal faa det. Hvad
skal de måske gennemgaa? Og kan
de det?

De lever forresten i det hele
meget lykkeligt, næsten legende.

5

Den nye ægteskab ligger i for-
ret et godt, herregård, ved Vejle
Fjord, og der har de været fra juni
til midten af september, boende i et
gudigt lille hus, som ligger under
gødet, udsigt over Lille Bølle, skov
omkring, frugttræer osv. For Juli
er der dog nu begyndt den alvor
at han har besluttet sig til at
løse fransk, og allerede er i gang
med Universitetet. Claus har ingen
stilling i øjeblikket men ordner mange
praktiske ting, hele sommeren har
han stræbt for reparationer på går-
den. Drøngene udvikler sig tilspede-
dende normalt og godt, den eldste
taler nu admoder, og virker ved
og vakk. Den yngste er i øjeblikket
mere i klydealderen.

For de unge til de gamle: j

til, for første gang vist i 12 aar,
brev fra onkel Knud, han har
det vist godt, og blaser verden en
lang march. Gætte la lig været
nede hos ham, og vi skal for øvrig
retop i aften til middag hos hende
sammen med Inger.

Jeg kom helt tilfældigt, vi ved
ikke hvordan, til at tænke paa at
det var den dag i ^{over-}morgen. Jeg var
ude at cykle, en gang imellem gaa
jeg en tur ud til en gaard i Val-
leensbæk for at købe æg. Nysgerrigheden
at faa friske æg kombinerer jeg lid-
t med sportsturen. En rigtig rar
tur, til dels ad fredelig vej,
netop da jeg tænkte paa de gamle
jeg langs den gamle fæstningsvold
fra Estrop-tiden et stykke.

H er blivt mere sporty med
 karene. I efterårsferien var vi
 badeliv paa Elba. H fløj til
 Pisa og blev der hentet af to
 flinke damer, der har den passion
 i Syd-Tirol hvor vi her var et par
 sommeren de sidste altho aar Vi
 boede i ypperst fredelighed i en
 lille lejlighed i en lille by paa syd-
 kysten, badede, gik tur, gladede os
 over naturen. Da er dejligt. H
 holder jo meget af Italien.

Vi var meget glade for den
 mands og Jan Grothos ting her paa
 skolen. H er se med stor glæde paa
 den skulptur hvor by, den staa
 virkelig som smukt. Na her den
 yngre faaet skilt paa en bronz-
 rejsende, sendt for Statens Kunst-
 fond, er stillet op ved siden af.

J

Den maa have kostet en formue.
Lidt latterligt.

Endelig maa j fortælle dig at j
hvis for eftermiddagen besøgte Hans,
havde herde med at drikke te paa
Bellevue. Han er kommet over det
næste af den gift han var plaget
af for et års tid siden, og er
forblyffende glad og tilfreds med sin
tilværelse. Alle spor senil. Han
er glad for stedet han bor, og han
kan beskæftige sig, læser en del det,
ser fjernsyn og taler med de an-
dre damer. Han har rejst til sine
slægtinge i sønner og bliver vel
modtaget. Bør alle ganske kunde
have det sådan.

Det blev langt, men det er jo
sjældent. Mange kærtis hilsener til
j alle tre, j interessere sig meget
for ved lejlighed at have hørt dem det
ganske meget. Din hustru Nilsen